

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / ... / 2021 / 13 / 22 september 2021

Inzake : ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verzoekende partij

Tegen : VZW ...,
 vertegenwoordigd door ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 14 juli 2021 tekent ..., namens ... beroep aan tegen de beslissing van 17 juni 2021 van de tuchtcommissie van de VZW ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is sinds 2012 aangesteld als directeur aan de

Met een ter post aangetekende zending van 29 juni 2020 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

De aanleiding voor dit tuchtonderzoek is:

“De ad-interim directeur die ter uwer vervanging werd aangesteld vanaf 02-03-2020 heeft aan het schoolbestuur in de loop van de maand maart, grote achterstand gemeld bij het innen van leerlingenfacturen. Bij nader onderzoek van het schoolbestuur is gebleken dat een bedrag van maar liefst 13.847,75 € aan gemiste inkomsten tot en met eind 2018 als niet recupereerbaar dient te worden weggeboekt. Daarbij stond per eind februari 2020 ook nog een bedrag van 11.261,86€ open als niet betaald voor 2019. We zijn onmiddellijk in actie geschoten om alle betrokkenen te contacteren in de hoop hier toch nog een stuk te kunnen van recupereren, maar dit zal zeker niet volledig meer kunnen aangezien de termijn die ondertussen verlopen is. (Op vandaag staat nog steeds een bedrag van afgerond 5.000€ open). Uit deze feiten kunnen wij niets anders dan een totaal gebrek aan opvolging vaststellen en een financieel wanbeheer dat geleid heeft tot een groot inkomstenverlies voor de school ”.

Met een ter post aangetekende zending van 29 juni 2020 wordt verzoekende partij uitgenodigd voor een verhoor in het kader van een preventieve schorsing.

Met een ter post aangetekende zending van 17 juli 2020 wordt aan verzoekende partij de beslissing van de preventieve schorsing meegedeeld.

Met een ter post aangetekende zending van 28 april 2021 wordt verzoekende uitgenodigd voor een tuchtverhoor.

De volgende feiten worden ten laste gelegd:

“Financieel wanbeheer en nalatigheden (onder meer nagenoeg onbestaande opvolging van facturen en openstaande rekeningen, en slordige boekhouding), met grote negatieve gevolgen die de school in gevaar brachten, waaronder vooral het door nalatigheid missen van belangrijke sommen aan inkomsten uit leerlingenfacturen.

- *Uit het revisor rapport blijkt dat er bij het afsluiten van de jaarrekening van 2019 een som van 13.850,98€ als historisch verlies (t/m juni 2018) diende te worden afgeboekt.*

- *Eind februari 2020 stond er een bedrag van 17.346,90€ open aan vervallen leerlingenfacturen.*

Uit de getuigenissen van verschillende personeelsleden blijken ook zware tekortkomingen op het vlak van communicatie, personeelsbeleid en organisatie, onder meer:

- *Te weinig, laattijdige of te onregelmatige communicatie naar medewerkers toe waaronder medewerkers hun opdrachten niet goed konden uitvoeren en ouders niet correct konden inlichten.*
- *Facturen niet of laattijdig doorgeven aan medewerkers die instaan voor de inboeking/betaling ervan.*
- *Geen open communicatie naar het schoolbestuur toe, verdraaien/verdoezelen van de waarheid.*
- *Niet houden van functioneringsgesprekken.*
- *Onvoldoende taken delegeren aan uitvoerend personeel waardoor onder meer facturen onbetaald bleven of laattijdig betaald werden, maar ook openstaande rekeningen niet of onvoldoende werden opgevolgd.*
- *Niet of niet tijdig antwoorden op mails en vragen van medewerkers, waardoor deze hun taken niet goed konden uitvoeren.*
- *Niet nakomen van beloftes en afspraken over werkverdeling met medewerkers.*
- *Negeren van de duidelijke vraag van de voorzitter van het schoolbestuur (e-mail dd. 28/10/2019) om een duidelijk plan op te stellen met afspraken omtrent hoe de taken verdeeld konden worden.”*

Met een ter post aangetekende zending van 24 juni 2021 wordt aan verzoekende partij de tuchtbeslissing van het ontslag van 17 juni 2021 meegedeeld.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende zending van 15 juli 2021 worden de partijen verwittigd van de lopende beroepsprocedure.

Met een ter post aangetekende zending en een e-mail van 4 september 2021 maakt verwerende partij een verweer over. Het dossier wordt via WeTransfer overgemaakt op 4 september 2021.

Er worden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de reglementair voorgeschreven termijn ingediend. Het voldoet aan de overige ontvankelijkheidsvereisten.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het eventueel niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de eventuele gebreken in de procedure die de tuchtoverheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. In dit dossier wordt aan de tuchtoverheid verweten om dossierstukken niet te hebben meegedeeld, wat tot gevolg heeft dat de rechten van verdediging geschaad zijn. De kamer van beroep legt hieronder ten gronde uit waarom zij deze grief niet pertinent acht.

4.4. Voorts wordt op de verjaring van de tuchtfeiten gewezen wat betreft het boekhoudkundige wanbeheer, aangezien de directrice hiervoor reeds op 28 oktober 2019 schriftelijk op de vingers werd getikt door de voorzitter van de raad van bestuur, zonder dat hiervoor een tuchtdossier werd opgestart. De kamer van beroep stapt niet mee in die redenering, aangezien (i) de waarschuwing andere boekhoudkundige transacties betrof (aankoopfacturen, terwijl het hier gaat om niet betaalde leerlingenfacturen), al ziet de kamer van beroep ook in dat de waarschuwing omtrent

boekhoudkundig wanbeheer ruimer ging dan enkel die transacties en aanspoorde tot het correct invullen van *alle* boekhoudkundige taken; (ii) de waarschuwing in essentie tot doel had om de directrice de kans te geven haar beleid en houding bij te sturen. Er werd dan ook uitdrukkelijk gevraagd om haar team beter aan te sturen en dienaangaande beter te delegeren. Een dergelijke mogelijkheid tot bijsturen van gedrag is manifest in het voordeel van het personeelslid. Het sluit nadien tuchtrechtelijk ingrijpen door de inrichtende macht geenszins uit wanneer blijkt dat het personeelslid die mogelijkheid niet aangrijpt en dat het gedrag waarvoor gewaarschuwd werd zich opnieuw stelt, of zich nog steeds blijft stellen. Van verjaring van die (nieuwe) feiten is dan geen sprake.

De kamer van beroep heeft in het verleden reeds meermaals geoordeeld dat zelfs een jarenlange openlijke en continue gedraging aanleiding kan geven tot tuchtrechtelijke sanctionering (“*de druppel die de emmer doet overlopen*”) wanneer het personeelslid finaal gewaarschuwd werd, en dit gedrag toch nog blijft stellen. A fortiori moet hetzelfde gelden hier. De raad van bestuur heeft een waarschuwing gegeven op 28 oktober 2019. Op 12 maart 2020 heeft de raad van bestuur vastgesteld dat er nog steeds ernstige (en zelfs ernstigere dan gedacht) problemen zijn met de boekhouding omdat de directrice de waarschuwing niet ter harte heeft genomen en zichzelf noch haar team anders georganiseerd heeft (cfr. infra). In die omstandigheden betreft die vaststelling een nieuw tuchtfeit, waarvoor de verjaring nog niet is ingetreden, en waarvoor de melding van de opstart van een tuchtprocedure afdoende “onmiddellijk” is gebeurd na vaststelling van die feiten in het licht van het tuchtbesluit.

4.5. De kamer van beroep erkent dat de raad van bestuur de gaten in de boekhouding betreffende leerlingenfacturen mogelijk vroeger had kunnen ontdekken naar aanleiding van eerdere controles. Zulks zou juridisch relevant kunnen worden in het licht van de behandeling van een tuchtzaak binnen redelijke termijn. Maar het tijdsverloop in deze zaak is allesbehalve in die mate laattijdig dat een dergelijke kwalificatie zich opdringt, gelet op de complexiteit van de zaak, de inschakeling van een externe revisor die de boekhouding moest doorlichten en de nood aan verschillende interviews om zicht te krijgen op het verhaal achter de cijfers.

Integendeel, in dit dossier lijkt het tijdsverloop veeleer in het voordeel van het personeelslid te hebben gewerkt. Doordat de raad van bestuur de omvang van het probleem slechts in maart 2020 beseftte, werd er in oktober 2019 eerst nog overgegaan

tot het geven van een waarschuwing aan het personeelslid. De directrice werd op die wijze extra tijd gegund om zich in de boekhouding in te werken, haar team adequaat aan te sturen, rappels uit te sturen en gaten in de facturatie op te vangen. Indien de raad van bestuur de omvang van de openstaande facturen reeds in oktober 2019 had ontdekt, had de directrice die extra kans om zich in de regel te stellen mogelijk niet gekregen. Het is exact het gegeven dat de directrice die kans finaal niet gegrepen heeft, dat de kamer van beroep hieronder onderzoekt in het licht van de deontologische plichten.

4.6. Ook wordt nog aangehaald dat de nieuwe feiten vermeld in de oproep tot verhoor met schending van de regelgeving werden toegevoegd aan een reeds lopend tuchtdossier. De kamer van beroep stelt vast dat het in werkelijkheid geen nieuwe feiten betreft, maar wel omstandigheden waarin het primaire tuchtfact (financieel en boekhoudkundig wanbeheer) heeft kunnen plaatsvinden. De grief snijdt dan ook geen hout.

5. Over de grond van de zaak

5.1. Het eerste tuchtfact luidt kort samengevat dat aan het personeelslid, als directrice, financieel en boekhoudkundig wanbeheer en nalatigheden worden verweten. De kamer van beroep acht het afdoende bewezen dat het personeelslid effectief dergelijke tuchtfacten pleegde. Het loutere feit dat er veel openstaande facturen zijn, is daartoe geen afdoende bewijs in de ogen van de kamer (de schoolsamenstelling zou hypothetisch immers ook een verklaring daarvoor kunnen zijn), maar wel relevant is hoe het personeelslid als directrice met die vaststelling is omgegaan.

5.2. Het personeelslid geeft zelf ook eerlijk toe tijdens de zitting dat zij op dat vlak fouten heeft gemaakt en dat zij de boekhouding niet afdoende opvolgde (“*steken heeft laten vallen*”), noch rappels heeft gestuurd (of laten sturen). Het personeelslid geeft ook toe dat zij die taken naar haarzelf heeft toegetrokken “omdat zij het wilde leren begrijpen”, zodat ook andere personeelsleden niet tijdig konden ingrijpen, en dat dit fout was van haar (“*ik ben in de fout gegaan door het alleen te willen doen, en niemand erbij te betrekken*”).

5.3. Wanneer de kamer van beroep die bekentenissen houdt tegen het feit dat de directrice reeds op 28 oktober 2019 door de raad van bestuur schriftelijk op de vingers werd getikt omdat zij onvoldoende zorgvuldigheid aan de dag legde wat de boekhoudkundige taken betreft en niet voldoende delegeerde, dan ligt ontegensprekelijk een tuchtfout voor waar de directrice onbegrijpelijk nonchalant met de gegeven waarschuwing is omgesprongen en de gegeven kansen heeft laten liggen.

Zo schreef de voorzitter van de raad van bestuur :

“Twee jaar terug spraken we (op jouw vraag) af dat je de boekhouding en alles wat daarmee te maken heeft gedurende één jaar zelf kon bijhouden, uitvoeren en opvolgen. Vorig jaar stelden we vast dat je dit nog steeds zelf deed en vroegen we om dit meteen over te dragen aan het administratief personeelslid van je school. Vandaag stellen we vast dat de boekhouding nog steeds niet in orde is. We kunnen als schoolbestuur de boekhouding niet opvolgen, vrijwilligers blijven ondanks eerdere afspraken klagen over het uitblijven van hun onkostenvergoeding, facturen zijn niet geboekt, Mag ik vragen een duidelijk plan op te maken waarbij het voor iedereen duidelijk wordt wie wat moet doen en hoe ze dit probleemloos kunnen doen? Wat is de taak van de lkr, de vrijwilliger, de administratief bediende E., de administratief bediende S., jou[w] rol als directeur? Waar vinden ze de nodige documenten, hoe bezorgen ze die en aan wie, wat verwacht je van de administratief bediende E., wat van S.,”

Hoewel de inhoud van die waarschuwing op andere boekhoudkundige taken betrekking had (aankoopfacturen) was de boodschap volgens de kamer van beroep duidelijk: niet alleen moest zij de boekhouding in de toekomst zorgvuldiger behartigen, bovendien moest zij haar team dienaangaande beter aansturen, zodat er zekerheid was dat die financiële taak in de toekomst naar behoren vervuld zou worden. Dat laatste is manifest niet gebeurd: door de zaken naar zich toe te trekken en een externe blik uit te sluiten, gebeurde exact het tegenovergestelde dan datgene wat de raad van bestuur had opgedragen.

5.4. Het personeelslid beweert ter zitting dat zij geen toegang meer heeft tot haar computer en dat, indien zij wel toegang zou hebben, zij zou kunnen opzoeken of zij met haar administratief medewerkster een gesprek daarover heeft gehad. De kamer

van beroep acht dit verweer echter onvoldoende: indien de directrice daadwerkelijk de opdracht van de raad van bestuur ter harte had genomen en haar organisatie anders aangestuurd had om de boekhouding in de toekomst beter te beheren, dan zou zij geen computer nodig hebben om op te zoeken of zij een gesprek heeft gehad met haar medewerkster. Het is duidelijk dat de opdracht van de raad van bestuur omtrent administratieve reorganisatie van de boekhouding van de school veel diepgaander was dan een los gesprek dat mogelijk in het verleden eens zou kunnen hebben plaatsgevonden met één medewerkster.

5.5. Aangezien de kern van dit dossier voor de kamer van beroep niet zit in het bedrag zelf van de openstaande facturen, maar wel in de wijze waarop het personeelslid daarmee omgegaan is na het krijgen van een schriftelijke waarschuwing, acht de kamer van beroep het verweer niet pertinent dat de directrice geen inzage gekregen heeft in het geheel van de boekhouding, maar moet afgaan op de analyse van een externe revisor. Voor de beoordeling van het gedrag van het personeelslid, zoals hierboven toegelicht, zijn die stukken effectief niet noodzakelijk. Niet het totale bedrag van de openstaande facturen is determinerend, wel de wijze waarop het personeelslid zich gedragen heeft ten aanzien van haar boekhoudkundige taken. Desalniettemin vindt de kamer van beroep het bijzonder belangrijk dat een inrichtende macht zich professioneel, beleefd en zorgvuldig gedraagt ten aanzien van haar personeelsleden, óók wanneer men afscheid denkt te nemen van een personeelslid in het kader van een tuchtprocedure. De kamer van beroep heeft alle begrip voor de frustratie van een personeelslid dat meent zich niet ten volle te kunnen hebben verdedigd, en ziet in deze niet in waarom de werkgever die frustratie niet eenvoudig had kunnen vermijden door een dossier over te maken dat klaarblijkelijk reeds bestond en was overgemaakt aan een externe revisor. Dat de tuchtoverheid de argumentatie die daaruit geput zou worden mogelijk als irrelevant terzijde zou schuiven (zoals de kamer van beroep thans overigens ook doet) neemt niet weg dat het gevoel van gemiste verdedigingskansen voor een wrange nasmaak zorgt die vermeden had kunnen worden. Een correct gevoerde tuchtprocedure is immers méér dan een mechanisme voor bestraffing, maar óók de start van een helingsproces. Aangezien een tuchtoverheid bij de opstart van een tuchtprocedure geen zekerheid heeft over de toe te kennen tuchtstraf, heeft zij er alle belang bij om die potentie van heling te behartigen.

5.6. Wat betreft de proportionaliteit van de tuchtsanctie heeft de kamer van beroep in het verleden reeds meermaals geoordeeld dat, wanneer er voldoende ernstige tuchtfeiten voorliggen die nauw gelinkt zijn aan de wijze waarop men de functie van directie uitoefent, dan terugzetting in rang een sanctie is die zich op natuurlijke wijze aandient. Uiteraard zonder dat hierin enige algemene regel uit kan worden gedistilleerd: de kamer van beroep heeft in het verleden immers ook reeds meermaals geoordeeld dat een directeur/directrice zijn/haar positie in de school dermate ernstig kan hebben bezwaard door de gepleegde tuchtfeiten, dat een ontslag zich als enige reële mogelijkheid aandient. Wanneer de kamer van beroep de voorliggende feiten in dit dossier analyseert, dan is zij samen met de tuchtoverheid van oordeel dat hier ernstige tuchtfeiten voorliggen. Wanneer men als directrice in een financieel kwetsbare school een schriftelijke tik op de vingers krijgt om nauwkeuriger met de boekhouding om te gaan, en dan – omwille van volstreekte nalatigheid om hieraan gevolg te geven – de school in een positie brengt dat die een substantieel deel van de inkomsten dreigt mis te lopen, dan is dat ernstig. Dat een groot deel van die inkomsten alsnog gerecupereerd konden worden, kan daaraan niets veranderen: de kamer van beroep is het met de tuchtoverheid eens dat dit louter een gelukkig toeval is, gelieerd aan het feit dat de directrice in ziekteverlof ging en men op dit boekhoudkundige wanbeheer is kunnen stuiten.

Evenwel liggen er in de jarenlange staat van dienst van het personeelslid geen zwaarliggende feiten voor die haar positie als personeelslid in het onderwijs voor het overige onhoudbaar kleuren. Haar eerlijke houding ten aanzien van haar huidige werkplek (*“ik heb inderdaad steken laten vallen in de boekhouding”*) brengen haar niet in een positie van conflictueuze ontkenning die de relatie met haar collega's of werkgever onmogelijk maken in de toekomst; zeker niet zolang zij niet opnieuw boekhoudkundige taken moet uitvoeren of een team moet aansturen dienaangaande. De kamer van beroep vindt in dit dossier geen spoor van kwaadwilligheid of fraude, die een inrichtende macht als werkgever in een positie zouden plaatsen dat zij de directrice niet meer kunnen vertrouwen in de toekomst. Veeleer ligt de situatie voor van een personeelslid dat geconfronteerd werd met taken die zij (nog) niet aankon, en daar bijzonder nonchalant mee omsprong ondanks een schriftelijke waarschuwing tot correctere opvolging. Dat de directrice daarmee op manifest deontologisch foutieve

en schadeverwekkende wijze gereageerd heeft op haar boekhoudkundige onkunde is duidelijk, en werd hierboven als ernstig tuchtfeit benoemd. Dat het personeel haar job niet diligent en loyaal zal uitoefenen wanneer zij taken krijgt toebedeeld die zij wel aankan, blijkt niet uit het dossier. De kamer van beroep begrijpt dat re-integratie in eenzelfde school waar men als directrice fouten gemaakt heeft allerm minst evident is, maar hieruit afleiden dat dergelijke fouten dan maar *ipso facto* tot ontslag moeten leiden, is een brug te ver. Er anders over oordelen zou een directeur of directrice quasi automatisch tot de hoogste tuchtsanctie veroordelen van zodra ernstige tuchtfeiten bewezen zijn. Een dergelijke steile sanctioneringstrap vloeit niet uit het Decreet Rechtspositie voort. Bijgevolg erkent de kamer van beroep de praktische bekommernissen, maar oordeelt zij op basis van de stukken en feiten in het dossier dat zij niet inziet waarom dit personeelslid, met een andere functie, niet zou kunnen functioneren bij dezelfde inrichtende macht.

5.7. Wat betreft de terugzetting in rang oordeelt de kamer van beroep met devolutieve werking. De kamer van beroep leidt uit de wetgeving af dat de terbeschikkingstelling gebeurt in de instelling van affectatie bij het schoolbestuur, niet bij de scholengemeenschap. De scholengemeenschap treedt in de reffectatiereglementering immers enkel op als reffectatiecommissie.

Art. 21, §1. Reaffectatiebesluit:

§ 1. De inrichtende machten spreken de terbeschikkingstellingen uit volgens de voorschriften van dit besluit.

Dit gebeurt in dit geval op basis van art. V.75, §1; 4de gedachtestreepje van de codificatie sommige bepalingen

§ 1. De personeelsleden kunnen worden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking als gevolg van :

....

- een terugzetting in rang van een personeelslid dat vastbenoemd is in een selectie-of bevorderingsambt;

...

Dit gebeurt op basis van artikel 23, §2 van het reffectatiebesluit op de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop deze beslissing van de kamer van beroep uitwerking heeft.

§ 2. De terbeschikkingstellingen van de personeelsleden, vermeld in artikel V.75, § 1, derde, vierde, zevende, achtste, negende, elfde, twaalfde, dertiende en veertiende gedachtestreep, en § 2, van de Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs van 28 oktober 2016, gaan in op de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de daarin vermelde beslissingen uitwerking hebben. Indien deze beslissingen uitwerking hebben op de eerste dag van de maand, dan gaan de terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking in op dezelfde dag.

Concreet gebeurt de terugzetting dus in de school van affectatie. Een nieuwe betrekking in dat ambt zal wel moeten aangeboden worden.

Over het ambt waarin het personeelslid wordt teruggezet oordeelt de kamer van beroep opnieuw met devolutieve werking. De kamer van beroep houdt rekening met het diploma van het personeelslid, i.e. een bachelordiploma als regentes wiskunde. Op basis van dit diploma wordt het personeelslid teruggezet tot de rang van onderwijzeres. Ze zal worden betaald op bachelorniveau, wat gelijk staat aan het barema van onderwijzer.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in

het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 april 2019 waarbij de heer Kurt Willems wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Artikel 1 (met unanimititeit):

De kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs vernietigt de tuchtmaatregel van het ontslag.

Artikel 2 (met unanimititeit):

De kamer van beroep legt de tuchtmaatregel van de terugzetting in rang op.

Aldus uitgesproken te Brussel op 22 september 2021.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Kurt Willems, voorzitter;

Mevrouw Suzy Sterck en de heren Hans De Becker en Jan-Baptist De Smet, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrechts en de heer Koen De Backer, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Jan-Baptist De Smet na loting niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

Secretaris,
Karen De Bleeckere

Voorzitter,
Kurt Willems